

Wyrok z dnia 19 marca 2003 r.

III KRS 7/02

Uchybienie przez sędziego terminowi, o którym mowa w § 29 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 22 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa i postępowania przed Radą (Dz.U. Nr 152, poz. 1725), wpływającemu przed wejściem w życie tego rozporządzenia, nie mogło być podstawą oddalenia przez Krajową Radę Sądownictwa wniosku sędziego o wyrażenie ponownej zgody na dalsze zajmowanie stanowiska.

Przewodniczący SSN Jerzy Kuźniar, Sędziowie SN: Beata Gudowska (sprawozdawca), Roman Kuczyński.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 marca 2003 r. sprawy z odwołania Danuty S. od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 maja 2002 r. [...] w sprawie odmowy wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego, który ukończył 65 rok życia

u c h y l i ł zaskarżoną uchwałę i przekazał sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Uchwałą [...] z dnia 14 maja 2002 r. Krajowa Rada Sądownictwa nie wyraziła zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez Danutę Jadwigę S., sędzię Sądu Okręgowego w P. Uchwała została podjęta w trybie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. Nr 100, poz. 1082), po rozpatrzeniu wniosku o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego, który ukończył 65 rok życia, złożonego w czasie korzystania z przedłużenia udzielonego do dnia 30 czerwca 2002 r. Odmowa wynikała ze stwierdzenia, że wniosek o wyrażenie takiej zgody został złożony w dniu 25 marca 2002 r., a więc z naruszeniem terminu wynikającego z art. 69 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) w związku z § 28 ust.

1 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 22 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa i postępowania przed Radą (Dz.U. Nr 152, poz. 1725) i stanowiskiem Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 13 listopada 2001 r. (KRS 141-23-2001).

W odwołaniu Danuta S. zarzuciła sprzeczność uchwały z powołanymi w niej przepisami i wniosła o jej uchylenie i przekazanie sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, który stanowi dopełnienie przepisu art. 180 ust. 4 Konstytucji, sędzia przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia 65 roku życia, chyba że Krajowa Rada Sądownictwa na wniosek sędziego, po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu, wyrazi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez sędziego 70 roku życia. Wniosek, o którym mowa, składa się - zgodnie z art. 69 § 3 - do Krajowej Rady Sądownictwa najpóźniej na sześć miesięcy przed ukończeniem przez sędziego 65 roku życia.

W związku z tym unormowaniem w praktyce Krajowej Rady Sądownictwa oraz w piśmiennictwie pojawił się problem, czy wniosek sędziego o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska może być złożony tylko jednokrotnie, nie później niż sześć miesięcy przed ukończeniem 65 roku życia, czy też takich wniosków może być więcej, w szczególności w sytuacjach, w których uchwała Rady - jak w sprawie niniejszej - wyraziła zgodę na zajmowanie stanowiska przez sędziego na czas niesięgający jego siedemdziesiątego roku życia. Ostatecznie przyjęto dopuszczalność wielokrotnego składania wniosków o wyrażenie zgody na zajmowanie stanowiska, co znalazło swój normatywny wyraz w § 29 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 22 grudnia 2001 r., zgodnie z którym sędzia może ponownie wystąpić z wnioskiem o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska, z tym że wniosek w tym przedmiocie powinien złożyć najpóźniej w terminie sześciu miesięcy przed upływem daty określonej w poprzedniej uchwale Rady.

Termin ten - wobec treści zaskarżonej uchwały, w której nie przytoczono przepisu § 29 wspomnianego rozporządzenia - nie był przez Radę rozpatrywany, co oznacza, że odmowa dalszego zajmowania stanowiska przez Danutę S. oparta zo-

stała wyłącznie na przepisie art. 69 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) w związku z § 28 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 22 grudnia 2001 r. Skoro jednak w uchwale powołano się także na stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 13 listopada 2001 r. (KRS 141-23-2001), należało przyjąć, że Rada brała ten termin pod uwagę.

W stanowisku, o którym mowa, wyrażony został pogląd dotyczący dopuszczalności wielokrotnego składania wniosków o wyrażenie zgody na zajmowanie stanowiska, przyjęty w praktyce Krajowej Rady Sądownictwa. Rada uznała w nim również, że po upływie okresu, na który udzielono zgodę, krótszego niż żądał sędzia, konieczne jest ponowienie wniosku. W tej sytuacji należało przyjąć, że Rada, odmawiając w zaskarżonej uchwale zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez Danutę S., dopatrzyła się przekroczenia przez nią tego właśnie terminu, choć nie dała temu wyrazu przez przytoczenie powołanego wyżej przepisu.

Jeżeli tak, to - zdaniem Sądu Najwyższego - skarżąca trafnie powołała się w odwołaniu na okoliczności związane z niezachowaniem sześciomiesięcznego terminu poprzedzającego datę, do której obowiązywało poprzednie przedłużenie. Wskazała bowiem, że skoro termin udzielonego już przedłużenia upływał w dniu 30 czerwca 2002 r., to jej wniosek o dalsze przedłużenie powinien być złożony - stosownie do stanowiska Rady - do dnia 30 grudnia 2001 r. W tej dacie jednak rozporządzenie Prezydenta RP z dnia 22 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa i postępowania przed Radą nie było jeszcze ogłoszone, toteż nie sposób uznać, aby wskazany termin, określony wówczas wyłącznie w stanowisku Rady, które nie miało żadnej mocy normatywnej, miał dla skarżącej moc wiążącą.

Mając to na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 393¹³ KPC).

=====